

PREHLAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie august 2013

III. senát

Nálezy – priet'ahy v konaní:

spisová značka	III. ÚS 95/2013
sudca spravodajca	Rudolf Tkáčik
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o s'ťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	11. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	S'ťažovateľka namietala porušenie označeného práva postupom okresného súdu v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré začalo v roku 2003.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' sporu, v ktorom je s'ťažovateľka žalobcom (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ústavný súd konštatuje, že obdobné žaloby možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdництва, preto dĺžka konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej náročnosti prerokovávanej veci, hoci ústavný súd pripúšťa, že rozsiahle dokazovanie čiastočne prispelo k doterajšej dĺžke napadnutého konania.</p> <p>2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, bolo správanie s'ťažovateľky ako účastníčky tohto súdneho konania.</p> <p>Ústavný súd konštatuje, že k doterajšej dĺžke napadnutého konania prispela čiastočne aj s'ťažovateľka, respektíve jej právny zástupca, pretože pre ich ospravedlnenú neúčast' na pojednávaniach okresný súd celkom trikrát odročil nariadené pojednávania.</p> <p>Nad rámec uvedeného s'ťažovateľka v doterajšom priebehu konania poskytovala primeranú súčinnosť a na výzvy okresného súdu reagovala včas. Tieto skutočnosti ústavný súd zohľadnil pri stanovení finančného zadosťučinenia.</p> <p>3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľky, bol postup samotného okresného súdu.</p> <p>Ústavný súd z predloženého súdneho spisu zistil a identifikoval dve obdobia neodôvodnenej nečinnosti.</p> <p>Prvým obdobím nečinnosti v trvaní približne štrnásť mesiacov bolo obdobie od doručenia návrhu až do nariadenia prvého pojednávania vo veci.</p> <p>Druhým takýmto obdobím neodôvodnenej nečinnosti bolo obdobie od doručenia zrušujúceho uznesenia krajského súdu 7 do pojednávania konaného v decembri 2007, teda v trvaní osem mesiacov. Ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní okresného súdu identifikoval celkom 20 mesiacov neodôvodnenej nečinnosti.</p> <p>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo s'ťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo.</p> <p><u>Okresnému súdu prikazuje, aby konal bez zbytočných priet'ahov.</u></p> <p><u>S'ťažovateľke priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 500 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	III. ÚS 133/2013
sudca spravodajca	Ľubomír Dobřík
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – nevyhovené
dátum rozhodnutia	11. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľky namietali porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní o návrhu sťažovateľky v 1. rade ako matky na zapretie otcovstva voči jej maloletému dieťaťu, t. j. sťažovateľke v 2. rade, ktoré začalo v roku 2010.
ratio decidendi	<p>1. Predmetom posudzovaného konania (ktoré bolo vyvolané rozdielnou medzinárodnou úpravou inštitútov rodinného práva, pozn.) je rozhodovanie o návrhu sťažovateľky v 1. rade ako matky na zapretie otcovstva voči jej maloletému dieťaťu, t. j. sťažovateľke v 2. rade.</p> <p>To, že odporca je cudzím štátnym príslušníkom, mohlo čiastočne ovplyvniť doterajšiu dĺžku konania. Po právnej stránke však ide o vec patriacu ku štandardnej agende všeobecných súdov, ktorá nie je právne zložitá.</p> <p>2. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľky neprispeli k predĺženiu posudzovaného konania. Skutočnosť, že v priebehu konania sťažovateľka v 1. rade využila svoje právo a vzala časť svojho návrhu späť (v dôsledku čoho bolo z časti zastavené), nemala zásadný vplyv na jeho trvanie, pretože meritum veci (zapretie otcovstva matkou maloletého dieťaťa) vymedzila už v návrhu doručenom okresnému súdu v marci 2010, a to sa ďalej nemenilo.</p> <p>Sťažovateľku v 2. rade zastupoval okresným súdom ustanovený kolízny opatrovník, ktorého procesná aktivita spočívala v účasti na pojednávaní a vyjadrení sa k meritu veci.</p> <p>3. Pokiaľ ide o postup okresného súdu od prijatia návrhu do meritórneho rozhodnutia vo veci, ústavný súd vzal do úvahy povahu veci, ako aj skutočnosť, že v jej priebehu bolo potrebné zabezpečiť preklad listín do slovenského jazyka.</p> <p>Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.</p> <p>Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.</p> <p>S prihliadnutím na aktuálny stav a doterajšiu dĺžku posudzovaného konania, ako aj ostatné okolnosti prípadu ústavný súd dospel k záveru, že v namietanom konaní vedenom okresným súdom nebolo porušené základné právo sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu Trenčín v namietanom konaní porušené nebolo.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov	Ústavný súd SR: III. ÚS 162/2012, I. ÚS 120/03, III. ÚS 190/04

spisová značka	III. ÚS 172/2013
sudca spravodajca	Ján Auxt
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález –vyhovené
dátum rozhodnutia	11. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľka (obchodná spoločnosť) namietali porušenie označených práv postupom okresného súdu o určenie vlastníckeho práva, ktoré začalo v roku 2006.
ratio decidendi	<p>1. Rozhodovanie všeobecných súdov o návrhu na určenie vlastníckeho práva patrí do bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.</p> <p>Z obsahu súdneho spisu vedeného okresným súdom, z obsahu sťažnosti, ako aj z vyjadrenia samotného okresného súd k sťažnosti však ústavný súd zistil, že rozhodnutie vo veci závisí od právneho posúdenia, či senážne, resp. silážne veže, ktoré sú predmetom konania, sú hnutelnými alebo nehnuteľnými vecami. Vyriešenie tejto otázky sa však javí byť závislým od výsledkov znaleckého dokazovania, ktoré okresný súd riadiac sa obsahom uznesenia krajského súdu z augusta 2010 aj nariadil.</p> <p>Preto, aj keď daný prípad patrí do bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, v konkrétnych okolnostiach možno konštatovať zložitosť veci majúcu vplyv na dĺžku posudzovaného súdneho konania.</p> <p>2. Ústavný súd nezistil, že by správanie sťažovateľky negatívne ovplyvnilo priebeh súdneho konania tak, aby ho bolo možné považovať za príčinu jeho doterajšej dĺžky.</p> <p>3. Ústavný súd nezistil existenciu dlhších období nečinnosti v postupe okresného súdu. Okresnému súdu však možno vytknúť neefektívny postup.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené boli.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikazuje, aby konal bez zbytočných prieťahov.</u> <u>Sťažovateľke finančné zadosťučinenie nepriznáva.</u></p>
používané odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

spisová značka	III. ÚS 55/2013
sudca spravodajca	Lubomír Dobřík
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález –v časti vyhovené –v časti nevyhovené
dátum rozhodnutia	18. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	Sťažovateľ namietal porušenie označených práv postupom okresného súdu, ktoré začalo v roku 2002.
ratio decidendi	<p>1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť a povahu veci, ústavný súd sa stotožnil s názorom ústavného súdu vysloveným v náleze sp. zn. I. ÚS 322/2010 z 27. januára 2011, a týmto kritériom sa preto už nezaoberal.</p> <p>2. Správanie sťažovateľa ako účastníka súdneho konania ani po vydaní nálezu sp. zn. I. ÚS 322/2010 z 27. januára 2011 neprispelo k predĺženiu konania v predmetnej veci.</p> <p>3. Pri hodnotení postupu okresného súdu ústavný súd konštatuje, že i napriek tomu, hoci už bol v predmetnej veci vydaný nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 322/2010 z 27. januára 2011, a to na základe sťažnosti sťažovateľa z apríla</p>

	<p>2010, ktorým bolo vyslovené porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom okresného súdu v namietanom konaní, a okresný súd mal prikázané vo veci konať bez zbytočných prietáhov, v dôsledku čoho okresný súd mal k prerokováaniu a rozhodovaniu v predmetnej veci pristúpiť so zvýšenou starostlivosťou a mal jej venovať väčšiu pozornosť, došlo v predmetnej veci k niekoľkomesačnému obdobiu nečinnosti bez akejkoľvek zákonnej prekážky a jednotlivé procesné úkony okresný súd vykonával so značným časovým odstupom, čím sa spor zbytočne predlžoval a v konaní vznikli i naďalej zbytočné prietahy.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v namietanom konaní v období po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 322/2010 z 27. januára 2011 porušené bolo.</u></p> <p><u>Sťažovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 3 000 €.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	Ústavný súd SR: I. ÚS 322/2010

spisová značka	III. ÚS 141/2013
sudca spravodajca	Lubomír Dobřík
druh konania	čl. 127 ods. 1 ústavy konanie o sťažnostiach fyzických a právnických osôb
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	nález – vyhovené
dátum rozhodnutia	18. júna 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky
skutkový stav a základné fakty	Sťažovatelia namietali porušenie označeného práva postupom okresného súdu v konaní o náhradu škody, ktoré začalo v roku 2008.
ratio decidendi	<p>1. Predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu navrhovateľov na náhradu škody. Podstatou veci je stanovenie zodpovednosti za škodu za ublíženie na zdraví u odporcu spôsobenú dopravnou nehodou.</p> <p>Podľa názoru ústavného súdu ide o konanie, ktoré nie je právne zložitá, a uplatňovanie právnej úpravy zakotvenej v Občianskom zákonníku je stabilizované v rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj metodiku postupu a prerokovania takých sporov.</p> <p>Čo sa týka skutkovej náročnosti, podobný spor by svojou povahou mohol patriť medzi zložitejšie vzhľadom na možné znalecké dokazovanie a obstarávanie listinných dôkazov, avšak v tomto konkrétnom prípade je zatiaľ irelevantné o skutkovej zložitosti uvažovať, resp. prípadnú právnu ani skutkovú zložitost' reálne hodnotiť, keďže okresný súd nevykonával žiadny dôkazný prostriedok a relevantné pojednávanie.</p> <p>2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. správania sťažovateľov ako účastníkov konania, ústavný súd dospel k záveru, že sťažovatelia neprispeli k predĺženiu posudzovaného konania.</p> <p>3. Napokon, pokiaľ ide o tretie kritérium podstatné pre skúmanie existencie zbytočných prietáhov v konaní, ktorým je samotný procesný postup okresného súdu, ústavný súd zdôrazňuje, že namietané konanie posudzoval ako celok, t. j. vrátane obdobia, v ktorom bol vo veci príslušný konať druhý okresný súd (obdobie od júna 2001 do decembra 2007), pretože vychádzajúc zo svojej ustálenej judikatúry súčasťou prechodu výkonu súdnictva je aj prenesenie zodpovednosti za prietahy v konaní z odovzdávajúceho súdu na súd nadobúdajúci.</p> <p>Na základe prehľadu úkonov okresného súdu ústavný súd konštatuje, že konanie na okresnom súde je poznačené ako celok nečinnosťou, neefektívnosťou a nesústreďenosťou, keď okresný súd zatiaľ dokonca ani neurčil termín pojednávania.</p> <p>Najväčším pochybením okresného súdu, ako aj druhého okresného súdu je to, že napriek citlivosti predmetu konania vo veci ešte nebolo vykonané žiadne dokazovanie, a preto je tu predpoklad, že v primeranom čase vec nebude pripravená na meritórne</p>

	<p>rozhodnutie, čo je nezlučiteľné so základným právom účastníka konania podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.</p> <p>Postup okresného súdu nesvedčí o tom, že by svoju činnosť organizoval v súlade s povinnosťou uloženou mu v § 100 ods. 1 OSP, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Ústavný súd poukazuje predovšetkým na to, že takmer 12-ročné trvanie konania, z ktorého sa vec už viac ako 5 rokov nachádza na okresnom súde, je vzhľadom na povahu danej veci neprimerané.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené bolo.</u></p> <p><u>Okresnému súdu prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.</u></p> <p><u>Sťažovateľom priznáva finančné zadost'učinenie spoločne a nerozdielne v sume 3 000 €.</u></p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, EŠLP a iných súdov</p>	<p>Ústavný súd SR: IV. ÚS 218/08, III. ÚS 38/2010, III. ÚS 76/2010</p>

Spracoval: JUDr. Gabriela Lacková

Upozornenie:

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.